

ת"פ 10944/16 - מדינת ישראל נגד פרדי טילור

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 10944-16 מדינת ישראל נ' טילור

לפני כבוד השופט איתן הרמלין
המאשימה מדינת ישראל
ע"י עו"ד יוני שמיר

נגד פרדי טילור
ע"י עו"ד עוזי נחש

גזר דין

1. הנאשם הורשע על סמן הودאותו בכך שבבזותו כمدביר מזיקים ביצע בשתי הזדמנויות פעולות הדבירה בגין לחוק, כשהdagש הוא על כך שהשתמש להדבירה בדירות מגורים בחומרים האסורים לשימוש בדירות מגורים בשל הסכנה הנשקפת מהם לבני אדם. באחד המקרים גם לא דאג הנאשם שמן הדירה יצא מוצרי המזון שנמצאו בה. החומרים שבהם השתמש הנאשם מותרים לשימוש רק על ידי מדברים המורשים לבצע הדבירה באיזו, אך הנאשם שבל מדבר מזיקים לא החזיק ברשות לבצע הדבירה באיזו. אחד החומרים שבהם השתמש הנאשם כלל לא היה רשום כנדרש במשרד להגנת הסביבה. הנאשם גם לא ערך רישום של פעולות ההדבירה שביצע כמתחיזב לפי הדין ולא תלה שלوط זההה במקום. שני המקרים nämנים את הרשות למקומ בשל הריח שעליה מן הדירה שבה בוצעה ההדבירה. פעולות ההדבירה האסורה בוצעה בחודש יולי 2014 והשנייה בחודש ספטמבר 2015. הנאשם גם הורשע לפני הודהתו בכך שהפעיל את עסק ההדבירה שלו ללא רישיון עסק (הוא עצמו החזיק כאמור לעיל ברשות מקצוע מדבר מזיקים, אך לעסק לא היה רישיון).
2. הודהתו של הנאשם בכתב אישום מתוקן באה במסגרת הסדר טיעון שבו הוסכם בין הצדדים שה הנאשםidon למסר על תנאי, לקנס ולחטימה על התחייבות להמנע מעבירה ויצא נגדו צו איסור עיסוק. הצדדים נחלקו בדעתם אשר למידתו של כל אחד מרכיבים אלה.
3. אין ספק שבמ实习ו יצר הנאשם סיכון לבリアות הציבור עד כדי סיכון חי אדם.
4. במסגרת טיעונו לעונש הגיש התובע את פסק הדין בת"פ (מחוזי ירושלים) 7407-01-17 **מדינת ישראל נ' יוסף צבי ברקן** (2017) שבו נדון מדבר שבפועל ההדבירה הבלתי חוקית שלו גרם למות

שתיILDות ולפגיעה חמורה בשני אחיהם. התובע הפנה את תשומת הלב לכך שהנאשם באותו תיק השתמש באותו חומר שבו השתמש באחד המקרים הנאים כאן, לשם הדבירה בדירת מגורים. השוואה זו שערק התובע נוגעת לסוגיה המכונה בפילוסופיה של המשפט Moral Luck - כלומר, מקרה שבו מעשים זרים הובילו לתוצאות שונות. כידוע הכרעה של המשפט הישראלי בשאלת זו היא ברורה - לתוכאה יש חשיבות בקביעת האחריות הפלילית ובקביעת העונש. כך במקרה אליו הפנה התובע הורשע הנאים בעבירה של הריגה שעונשה המרבי לפי החוק הוא 20 שנות מאסר ואילו הנאים שבפניו הושם בעבירות שעונשן המרבי 18 חודשים מאסר. אף התובע עצמו לא עתר להטיל על הנאים שבעפניו מאסר בפועל אף על פי שבמקרה אליו הפנה נגזר על הנאים (בHUDR טיעון) עונש של 3 שנות מאסר בפועל. במצב דברים זה איןנו מוצא מקום שנייתן לגוזר את מתחם העונש ההולם בהסתמך על פסק דין זה.

5. עוד הגיש התובע את פסק הדין בת"פ 2257/03 **מדינת ישראל נ' טובי שיגריס** (2003) שבו נדונו שני נאים בגין שני מקרים של ביצוע עבודות הדבירה בלתי חוקיות. הנאים העיקרי היה בעל רישיון של מדברiar אך שלח לביצוע העבודות את הנאים האחר שאינם מחזיק רישיון זה. את עסקו הפעיל ללא רישיון. שני הנאים כפרו באשמה, אך הורשו במרבית העבודות שייחסו להם. פסק הדין ניתן שנים רבות לפני תיקון 113 לחוק העונשין ואין מציין מתחם עונש הולם. הנאים העיקרי באותו תיק צירף לאחר הרשותו תיק נוספת ולחובתו עמד עבר פלילי לבנתי ומאסר על תנאי, כך שיש להניח שהעונש שגורע עליו בית המשפט נמצא ברף העליון של מתחם העונש ההולם. עונשו של הנאים העיקרי נקבע ל-4 חודשים מאסר בפועל שירות בעבודות שירות (בצד הפעלת מאסר על תנאי מתיק קודם), 4 חודשים מאסר על תנאי, קנס בסך 50,000 ₪ והפעלת התחייבות בסך 30,000 ₪; על נאים 2 נגזר קנס בסך 20,000 ₪.

6. הסניגור הגיש מספר פסק דין ובهم ת"פ (תל אביב) 29461-12-14 **מדינת ישראל נ' יהושע תלמיד** (2016) שבו נדון אדם שהורשע בשלושה מקרים של הדבירה ללא שהוא מחזיק בהיתר מקצוע לעבוד כmdbair ולא רישיון עסוק, לעונש מאסר על תנאי ולתשלום קנס בסך 3,000 ₪. בנוסף הוציא בית המשפט צו נגד הנאים באותו תיק האוסר עליו לעסוק בהדבירה ללא רישיון. עוד הגיש הסניגור את פסק הדין בת"פ 2442/04 (רחובות) **מדינת ישראל נ' פיני גולן** (2007) שבו הנאים ביצעו פעולה הדבירה אחת כאשר הוא אינו מחזיק ברישיון לעסוק בהדבירה, ונדון לתשלום קנס של 5,000 ₪. הסניגור הגיש מספר פסק דין נוספים שהניטבות העבודתיות בהם היו שונות מבקרה שלפניו או שלא פורטו די הצורך בಗרי הדין.

7. מפסקי הדין שהגינו הצדדים עליה תמונה שלפיה הענישה לעבירות מעין אלה שבهن הורשע הנאים נעה בין עונשי קנס של אלפי שקלים בודדים למאסרים בפועל קצרים שנייתן לרוצותם בעבודות שירות בתוספת קנסות של عشرות אלפי שקלים.

8. בהתחשב בסיכון הרב שנשקף שימוש בחומרים רעלים בדירות מגורים אני סבור שהרף התחתון של

מתחם העונש ההולם למשעים כאשרם הורשע הנאשם צריך לכלול את כל הרכיבים שעיליהם הוסכם בהסדר הטיעון - מסר על תנאי, קנס וחתיימה על התחייבות להימנע מעבירה (כלומר, אין להסתפק בעונש של קנס), כאשר עונש הקנס יכול לנوع בין אלף שקלים בודדים לעשרות אלפי שקלים. התחייבות להימנע מעבירה צריכה להיות בסכום גבוה. ברף העליון של מתחם העונש ההולם עונש מסר בפועל עד 9 חודשים.

.9. הנאשם שבפני בן 73. אשתו אינה בקי הבריאות, ושיטים מבנוויהם לוקוט אף הן בעיות רפואיות קשות ביותר ונזקקות לשיווע של הוריין (מחמת צנעת הפרט לא אפרט כאן את הבעיות הרפואיות הספרטיפיות). בעקבות מעשיו של הנאשם מהם נושא כתוב האישום שבפני, שלו גורמי המקצוע (הרשם לעניינו הדברה) לצמיתות את רשיונו המקצועי של הנאשם לעסוק בהדברה ועתירה שהגיש נגד החלטה זו לבית המשפט המחויז בירושלים, נדחתה בחודש Mai 2017. מזה כמנהו הנאשם נעדר ראשון לעסוק במקצועו (שבו עסק כ-40 שנה), והוא ואשתו מתקייםים כויס מקצועאות זקנה וממקצועות ניצול שואה שמושלתת לנאים. הנאשם אין עבר פלילי. נסיבות אלה כולן תומכות בכך שעונשו יגזר ברף התחתון של מתחם העונש ההולם. מנגד, נסיבה מחמירה היא כמובן שה הנאשם הורשע בשני מקרים של הדобра אסורה ומסוכנת ולא במקורה אחד בלבד, ولكن עונשו של הנאשם אינו יכול להיות ברף התחתון ממש.

.10. אשר לעונש הקנס יש לציין שבתיק שאלוי הפנה התובע בו נגזר על הנאשם נעדר העבר הפלילי קנס של 20,000 ₪ - היה זה העונש היחיד שהוטל עליו ולא הctratto אליו עונשים של מסר על תנאי וחתיימה על התחייבות להימנע מעבירה. עוד יש לציין כי סעיף 40 לחוק העונשין קובע כי בקביעת גובה הקנס יש להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם וכי באופן כללי יש להתחשב בගלו של הנאשם ובפגיעה העונש במשפחהו (סעיפים 40יא(1,2)). יש להזכיר בהקשר זה שבבודד שלילת חירות במאסר נחשבת כפוגעת באופן דומה בכל הנאים, הרי שברי כי עונש של קנס הוא בעל השלכה שונה לחולוין על אנשים שמצבם הכלכלי שונה. יש מי שיתקשה לעמוד בתשלום קנס של 5,000 ₪ (ואף פחות מסכום זה) ויש מי שלא יתקשה כלל בתשלום קנס של 50,000 ₪ (ואף יותר מסכום זה). דומה כי הנאשם שבפני קרוב יותר לקבוצה הראשונה מבין השתיים, גם תשלום קנס של אלף שקלים יהווה עונש משמעותית עבורו. לנוכח העובדה שמדובר בשני מקרים של שימוש בחומרים מסוכנים ביותר (ענין שציריך לבוא לידי ביטוי בגובה הקנס), הצעתי לנאים הקטנת הקנס הצד ביצוע שירות לרווחת הציבור, והוא בחר כפי שהוסכם בהסדר הטיעון בעונש של קנס ללא ביצוע של"ז.

.11. לנוכח כל האמור לעיל החלטתי לגזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשים מסר על תנאי לשוש שנים, והתנאי הוא שלא ישב ויעבור אחת העבירות שבין הורשע.

ב. קנס בסך 10,000 ₪ או 30 ימי מסר תמורה. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורכזפים החל ביום 1.8.2017.

ג. אני מורה לנאים לחתום בתוך 7 ימים מהיום על התחייבות בסך 30,000 ₪ להימנע מן העבירות שבahn הורשע. ההתחייבות תכנס לתוקף עם חתימתה ותוקפה למשך 3 שנים. לא תחתם התחייבות במועד יאסר הנאים למשך 15 ימים.

12. אני מצווה על הנאים לסגור את עסק הדיבור שהוא מפעיל. צו זה יכנס לתוקף באופן מיידי ויעמוד בתוקף כל עוד לא קיבל העסק רישיון עסק קבוע. אם יקבל העסק יתר זמני לפועלתו יותלה הצו כל עוד יהיה הזמן הימי תקף.

13. הוואיל ורשיונו המקורי של הנאים לעסוק בהדבירה נשלל על ידי הרשות המוסמכת, ועתירה נגד החלטה זו נדחתה על ידי בית המשפט המחוזי בירושלים, אינני נדרש לעניין זה.

14. הזכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, 05 יוני 2017, בנסיבות הצדדים.